

Патријарх Порфирије на свечаности поводом Дана Републике Српске и годишњице доношења њеног Устава

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије присуствовао је 28. фебруара 2024. године свечаном пријему у Дому војске Србије у Београду поводом Дана Републике Српске и годишњице проглашења првог Устава Републике Српске. Том приликом патријарх Порфирије је поручио:

Најпре честитам свима Дан Републике Српске и одавде, из центра Београда, као што смо то учинили и у центру Бања Луке, а онда наравно и јубилеј доношења Устава Републике Српске као конститутивног акта који је ништа друго до демократски израз воље српског народа који живи у Републици Српској. Користим ову пригодну прилику да укажем на јучерашње завршне речи председника Републике Српске г. Милорада Додика приликом обраћања у Подгорици, који каже: „Српска Православна Црква је кључна за очување идентитета и опстанак српског народа не само у Црној Гори већ и у Српској и Србији. Српска Православна Црква чува идентитет кроз векове“. Зашто су ове речи председника Додика дубоко истините? Пре свега због тога што Црква и

народ нису две стварности како би неко хтео да прикаже, а поготово нису стварности које су међусобно супротстављене. Црква и верни народ су једно те исто: једно тело, једна породица, једна вера и, како је председник Додик рекао, један идентитет, иако постоје неки који кажу да не постоји саборни идентитет, него само појединачни, хотећи да кажу да не постоји идентитет српског народа. Ја бих их упутио на оце модерне психологије, па нека тамо трагају, можда ће пронаћи реч или кованицу која говори о колективном несвесном на пример.

И поновићу: један идентитет, једно тело, једна вера, један народ. У оквиру тог једног тела има колико год хоћемо простора за све богатство разлика и унутар једног идентитета. И заиста, наш народ од севера до југа, од Солуна до Будима, где год српских тића има, како песник симболично каже, али заиста на целом нашем пространом балканском животном простору украшен је различитим одликама, различитим карактерним изразима, различитим темпераментима, разликом у стасу, једном речју: богат је мноштвом културног и духовног израза, често кажем од глувог гламочког до великог бачког кола и седмоосминског ритма наших јужних крајева, разликом у урбаног и сеоског култури, али и различитим политичким погледима и страначким сагледвањем интереса народа и група. Све је то део ширег цивилизацијског концепта коме припадамо, то је законита тековина. Али све те разлике, сва богатства и целокупни сложени спектар наших особености биће нам на корист уколико будемо имали свести и савести да смо у Цркви једно тело, један породица, једна вера, један народ и један идентитет.

Прослављајући дан Републике Српске и јубилеј доношења Устава Републике Српске, благословена је прилика да се сетимо где је, када је и чиме је одређена и дефинисана за вечност наша државност, државност српског народа. На питање: ГДЕ? – одговор је: Манастир Студеница. На питање: КАДА? – одговор је: Лета Господњег 1207. На питање: ЧИМЕ ЈЕ ОДРЕЂЕНА, ДЕФИНИСАНА ЗА ВЕЧНОСТ И У ВЕЧНОСТИ НАША ДРЖАВНОСТ? – одговор је: На моштима Преподобног Симеона Митроточивог, на молитви Светог оца нашег Саве и на искреном преображају, преумљењу, покајању и међусобном праштању и измирењу његове браће Светог Стефана Првовенчаног и Вукана. Тај благословени поступак у студеничком светом храму пример је за сва поколења, поготово за оне који воде државу и обављају одговорне државне послове, али и за оне који имају такву амбицију, а нарочито и посебно у одсудним моментима и у питањима која се тичу целине народа и интереса једне вере, једног народа, једног идентитета. Тај сјајни гест спасоносни је путоказ кроз читаву српску повест. Од нашег родоначелника Стефана

Немање преко свих светих владара из његове династије, преко честитога кнеза Лазара, хиљада светих витезова који су положили живот за крст часни и слободу златну од Косова до Јадовна и опет до Косова, небројеног мноштва невиних светих мученика, српска државност се утврђивала, али ће и убудуће опстајати управо на моштима светих, на честитости и светости.

Нека молитвама свих светих из рода нашег које поименце поменух, као и сваке душе која је речју и делом неговала јеванђелске вредности кроз сву нашу историју, да свагда останемо своји у јединству Духа и као такви

час буде!

tvhram.rs

spc.rs